

Kjendelse af, at Sætterne i Loven af 9de April 1851 saavel i og for sig som yderligere paa Grund af Livsformødenhedernes senere Fordyrelse vare, ogsaa i Forhold til den valgte Maalestof, for knappe. Under Forsørgelsens Fastsættelse fra dette Udgangspunkt bliver det Krigsinvaliderne indrømmede Fortrin fremfor Fredsinvaliderne i Virkeligheden kun en Forringelse af den Forsørgelse, der med Rimelighed ellers kunde tilstaaes disse sidste. Da man imidlertid ikke har troet at kunne foreslaae nogen yderligere Forhøielse af den i finantiel Henseende betydelige Krigsinvalidforsørgelse, og paa den anden Side af Grunde, som neppe behøve nogen nærmere Udvikling, heller ikke kan foreslaae at borttage det Krigsinvaliderne i Loven af 1851 tilfagte Fortrin, har man maattet indskrænke sig til at foreslaae, at den under de givne Forudsætninger altfor betydelige Forskjel mellem Krigs- og Fredsinvalidernes Forsørgelse, som hjemles i de gjældende Love, lempes noget. Man har meent, at en Formindskelse af 20 pCt. kunde fra alle Sider seet findes passende, idet man har maattet erkjende, at Krigsinvalidernes Forsørgelse ogsaa fra det Synspunkt, hvorfra den er reguleret, er saaledes fastsat, at en Formindskelse som den foreslaaede for Fredsinvaliderne ikke kan ansees for at indeholde nogen egentlig Ubillighed imod disse. Den heromhandlede Bestemmelse er i Forslaget optaget i § 12, da den naturligere synes at høre herhen end som i Loven af 1851 i en ganske særegen § (§ 16).

Til lettere Oversigt skal man her sammenstille de forskjellige Sætser efter de nævnte Love og efter nærværende Lovforslag saavel for Krigs- som for Fredsinvalider, idet der for hver Afdeling foruden Maximum og Minimum tillige tilføies Gjennemsnitsbeløbet:

	Lov af 9. April 1851 og — 28. Februar 1868.	Lovforslaget.
Krigsinvalider.		
1.	Afd. 216, 238, 260 Rd.	200, 240, 280 Rd.
2.	— 120, 135, 150 —	90, 135, 180 —
3.	— indtil 105 —	indtil 120 —
Fredsinvalider.		
1.	Afd. 150, 161, 172 Rd.	160, 192, 224 Rd.
2.	— 75, 90, 105 —	72, 108, 144 —
3.	— indtil 60 —	indtil 96 —

Til § 9.

Naar Lovens § 10 ved at give dem, der uden at henhøre til Hærens og Søværnets i Forslagets § 2 nævnte Personer beordres til Forretninger i militairt Diemed, lige Krav paa Invalidforsørgelse med disse tilføier, at hver især af dem bliver at indordne under den militaire Klasse, som det ham overdragne Hver efter sin Bestaffenhed nærmest maa ansees for at vedkomme, kan man ikke tvivle om, at denne Tilføielse er en Levning fra det oprindelige Lovudkast, hvori Invalidforsørgelsen var fastsat til visse samlede Sætser for hver Pensionsklasse, og altsaa den, der overhovedet skulde have Invalidforsørgelse, nødvendigviis maatte henføres til en af disse Classer. Saaledes som Invalidforsørgelsen er ordnet i Loven, behøves dette ikke, og det synes ogsaa i og for sig urimeligt, at Vedkommende, skøndt han ikke henhører til Underbefalingsmaendenes og de Meniges samt de med dem Ligestillede Classer i sin Forsørgelse skal have indbefattet et egentligt, udelukkende paa Tjenestetid og Tjenestegrad grundet Pensionsbeløb, især da dette under alle Omstændigheder maa blive høist ubetydeligt; men saaledes som Lovbestemmelsen lyder, antages dette dog for uundgaeligt, eftersom den militaire Klasse — hvortil han udtrykkelig skal henføres — alene har Betydning med Hensyn til det omhandlede Beløb efter § 12 a. I den foreslaaede Redaction af Lovforslagets § 9 er dette forandret.

Til § 11.

I Forslagets § 11 — svarende til 1ste Udsnit af Lovens § 12 — har man under 2den Afdeling foreslaaet at udelade Sætningen: „de,